

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนที่อยู่
ระหว่างคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2545 – 2546 ของ
ศาลจังหวัดพิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
นางจิตราวรรณ เทียมสังวาลย์

ชื่อนักศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์สมคิด ศรีสิงห์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธำมวพร สุนทรสมัย

ดร.วีระพงษ์ อินทร์ทอง

สาขา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ปีที่สำเร็จการศึกษา

2547

บทคัดย่อ

การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชน ที่อยู่ระหว่างคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2545 – 2546 ของศาลจังหวัดพิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุการกระทำผิดของเยาวชน 2) เพื่อกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน 3) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามรูปแบบที่กำหนด จำแนกตามโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม 10 กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมใจประสานใจ กิจกรรมไบหน้าปริศนา กิจกรรมครอบครัวในดวงใจ กิจกรรมตราประจำตัว กิจกรรมสละลายเซ็นต์ กิจกรรมจะบอกให้แะว่าคิดอะไรอยู่ กิจกรรมใจเขาใจเรา กิจกรรมคุณค่าแห่งใจ กิจกรรมช่องความคิด และกิจกรรมความหวังในอนาคต และวัดความคิดเห็นของเยาวชน ใน 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เยาวชนที่อยู่ระหว่างคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2545 – 2546 ของศาลจังหวัดพิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จำนวน 15 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์มาตรฐานการทำกิจกรรมกลุ่มของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วัดระดับความคิดเห็นของเยาวชนหลังการฝึกอบรมในแต่ละกิจกรรม ต่อกิจกรรมกลุ่ม 10 กิจกรรม และวัดความรู้ก่อนเรียน หลังเรียน ใน 3 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนที่อยู่ระหว่างคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2545 – 2546 ของศาลจังหวัด พิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีความคิดเห็น โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม 10 กิจกรรม ดังนี้ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และระดับมาก 8 ข้อ โดยมีความคิดเห็นสูงสุด คือ กิจกรรมตราประจำตัว และความคิดเห็นต่ำสุด คือ กิจกรรมคุณค่าแห่งใจ

2. เยาวชนที่อยู่ระหว่างคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2545 – 2546 ของศาลจังหวัด พิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีความคิดเห็น โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม 10 กิจกรรม ด้านความรู้ก่อนการเรียน ระดับมาก 3 ข้อ ระดับปานกลาง 5 ข้อ และระดับน้อย 2 ข้อ โดยมีความคิดเห็นสูงสุด คือ เยาวชนรู้จักการสังเกตการณ์จำเพื่อน และความคิดเห็นต่ำสุด คือ เยาวชนรู้จักการวางแผนอนาคต ด้านความรู้หลังการเรียน ระดับมากที่สุด 4 ข้อ ระดับมาก 6 ข้อ โดยมีความคิดเห็นสูงสุด คือ เยาวชนรู้จักการอยู่ร่วมกับสมาชิก และความคิดเห็นต่ำสุด คือ เยาวชนรู้จักการมองคนในแง่ดี

3. เยาวชนที่อยู่ระหว่างคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2545 – 2546 ของศาลจังหวัด พิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีความคิดเห็น โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม 10 กิจกรรม ด้านทักษะก่อนการเรียน ระดับปานกลาง 6 ข้อ และระดับน้อย 4 ข้อ โดยมีความคิดเห็นสูงสุด คือ เยาวชนนำเอาข้อดีของตนเองมาใช้ในสังคมได้ และความคิดเห็นต่ำสุด คือ เยาวชนรู้จัก ความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านทักษะหลังการเรียน ระดับมากที่สุด 2 ข้อ ระดับมาก 8 ข้อ โดยมีความคิดเห็นสูงสุด คือ เยาวชนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดีเพราะได้รู้จักคนมากขึ้น และความคิดเห็นต่ำสุด คือ เยาวชนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล

4. เยาวชนที่อยู่ระหว่างคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2545 – 2546 ของศาลจังหวัด พิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีความคิดเห็น โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม 10 กิจกรรม ด้านการนำไปใช้ก่อนการเรียน ระดับปานกลาง 9 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ โดยมีความคิดเห็นสูงสุด คือ เยาวชนเป็นแกนข้างสังเกต และความคิดเห็นต่ำสุด คือ เยาวชนรู้จักการมีความหวังให้เป็นจริงได้ ด้านการนำไปใช้หลังการเรียน ระดับมากที่สุด 2 ข้อ ระดับมาก 8 ข้อ โดยมีความคิดเห็นสูงสุด คือ เยาวชนสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ ได้ทุกสถานการณ์ และความคิดเห็นต่ำสุด คือ เยาวชนสามารถจำแนกข้อดีข้อเสียของสมาชิกในสังคมได้

2. The youth had opinions on 10 activities, for knowledge dimension before learning were 3 activities in high level, 5 activities in middle level and 2 activities in low level. The highest attitude was the youth know how to observe friend, but the lowest attitude was knowing future planning. For knowledge after learning, the highest were 4 activities, high level were 6 activities. The highest attitude was the youth know how to live together and the lowest attitude was the youth know to be good attitude to others.

3. The youth had attitude to 10 activities in skills dimension before learning: there were 6 activities in middle level, and 4 activities in low level, The highest level was the youth could take their own goodness to use in society, and the lowest attitude was knowledge of individual difference. for skill dimension after learning. 2 activities were the highest level, 8 activities were high. The highest attitude was good self - adjustment and the lowest attitude was knowledge of individual difference

4. The youth's attitude to 10 activities on application dimension before learning. There were 9 activities in middle level and 1 activity in low level. The highest level was the youth was observation ability and the lowest was fielding hope into truth. Application dimension after learning, there were 2 highest level and 8 activities were high. The highest was making good relation to friends in every situation and the lowest level was ability in separating advantage or disadvantage in society.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์สมคิด ศรีสิงห์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจพร สุนทรสมัย ดร.วิระพงษ์ อินทร์ทอง กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอด ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยกรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย คือท่านสุพัฒน์ พงษ์ศักดิ์วิกุล ท่านมาโนช รัตนนาคะ ท่านวรรณมา พัฒนาศิริ นางสาวเกษมา นิเมพันธ์ และนางสาวเพียงเพ็ญ เอี่ยมละออ ที่ได้กรุณาชี้แนะและให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพิษณุโลก คณะวิทยากร และเจ้าหน้าที่ศาลจังหวัดพิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ที่อำนวยความสะดวก ให้ความอนุเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูล และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตเวทิตาคุณแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเยาวชนที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึงทุกท่านผู้มีพระคุณที่มีอาจนำมาอ้างในที่นี้ได้ทำให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และขอน้อมคารวะแด่ผู้เขียนตำราวิชาการ ที่ได้ศึกษาค้นคว้า และใช้อ้างอิงทุกท่าน

จิตราวรรณ เทียมสังวาลย์